

पातिली स्त्री पतिः स्वामी पत्नी वा लीयते व्यक्तं लि-बा०
‘उ गौरा० डीष् । १वापुरायां २नाय्यां १मृत्पात्रभेदे
(पातिल) मेदि० । [स्तिनि च मेदि० ।

पातुक लि० पत-उकञ् । १पतनशीले २प्रपाते ३जलह-
पाट लि० पाति रक्षति पिबति वा पा-हृच् । १रक्षके २पा-
यिनि च लि० स्त्रियां डीष् । ३गन्धपत्रे ४दण्डभेदे
पु० हेमच० । [सेनागणककर्मणि तद्भावे च ।

पात्तिगणक न० पात्तिगणकस्य भावः चक्रात्वा० अञ् ।

पात्रीवत पु० पत्नी विद्यतेऽस्य मत्तप् । “छन्दसीरः” पा० यस्य
वः तच्छब्दोऽस्यैव विमुक्ता० अण् । पत्नीवच्छब्दयुक्ते
१अध्याये २अनुवाके च । सचानुवाकः “तान् यजताम्
इत्यादिर्गः” ऋ० १।१४।७। तस्येदम् अण् । ३यज-
रूपपात्रभेदे यजु० १८।२० कात्या० ६।१।२। यतः ब्रा०
१७।७।१।६।

पात्य न० पत्युर्वाचः वक् । १पतित्वे “भरणाद्वि स्त्रिया भक्तौ
पात्याञ्चैव स्त्रियाः पतिः” भा०शा० २६७अ० पत-विच्
यत्, पत-यत्वात् वा । २पातनीये ३पतनीये च लि० ।

पात्र पु० न० अर्द्धशौ० प्राति रक्षत्याधेयं पिबत्यनेन वा पा-
इत् । १जलाद्याधारे भोजनयोग्ये २अमले अमरः ।
अस्य स्तोत्रमपि शिप्वात् डीष् । विद्यादियुक्ते दान-
योग्ये ३ब्राह्मणे न० “ब्राह्मणं पात्रमाहुः” इति स्मृतिः ।
४यज्ञिये क्षुधादौ, तीरद्वयमध्यवर्तिनि पूजना-
धारस्थाने क्षुराजामात्ये च मेदि० । नाटकेऽभिनेये
७नायकादौ च न० हेमच० दमानभेदे वैद्यकम् । यज्ञि-
यज्ञोमादिषाधनपात्रलक्षणम् कात्या० श्रौ० भाष्ये ।

“यद्य पात्राणां लक्षणमुच्यते खादिरः क्षुबोऽकुष्ठपर्वहत्त
पुष्करो नाधिकवत् पर्वार्द्धखातो भवति । सप्रच खा-
दिरः खड्गालतिररत्निमात्रः । क्षुबो बाहुमात्रो
सूत्रदण्डास्त्वन्विता हंसमुखसदृशैकप्रणाशिकायुक्ताः । पा-
त्रिमात्रपुष्कराधस्तात्खातयुक्ताश्च कायाः । पात्राणी
जुहः, उपधृदाश्रयो, वैकङ्कतो ध्रुवा “एतेषां दृष्टाणांमे-
कस्य वा सतीः क्षुचः कारयेत्, बाहुमात्रोऽरत्निमा-
त्रो वायाप्रास्तक्तोविना हंसमुखः” इत्यापस्तम्बः ।
अग्निहोत्रहवशी वैकङ्कती, अग्निहोत्रक्षुबो वैकङ्कतः ।
यैः पात्रैर्होमो न क्रियते तानि सर्वाणि वारणानि
भवन्ति तानि खोखलमूलकङ्कचैर्दण्डपात्रीपिष्टपात्रीपुरो-
डाशपात्रीशस्याश्टावदामात्रपूषवेधान्नानकटप्राशिलह-
रणवज्रतन्त्रद्वारादीनि । ततोऽनूषादीनि वा-

लांणि । कुचैर् बाहुमात्रः पीठाकारः । दण्डपात्री
पिष्टपात्रौ अरत्निमात्रौ मध्यसंगृहीते । पुरोडाश
पात्री प्रादेशमात्री समचतुरक्षा षडङ्गुलदृष्टखातवती ।
शस्या प्रादेशदादशाङ्गुला प्राशिलहृरणं दृष्टमादशांकारं
चतुरक्षं चमसाकारं वा तत्रैव द्वितीयमधिधानपात्रम्
षडवत्तं चोभयत्र खातवत् । आसनानि चारत्निमात्र
दीर्घाणि प्रादेशमात्रविपुलानि सर्वेषु पात्रेषु मूलाभि-
ज्ञानार्थं दृष्टानि कायांणि अनादेशे होमसाधनभूतानि
पात्राणि वैकङ्कतानि भवन्ति यथा होमसाधने षडङ्गुल-
होषकलशादीनि तत्रापि हविर्धानाधिषवणफलकस-
म्भरणोपरिष्ठादीन्यहोमसंयुक्तानि वारणान्येव षोड-
शिनः पात्रं खादिरं चतुरक्षम् अंशदाभ्यपात्रमौड-
म्बरं वचनात् बाजमेवे सप्तदशानां होमपटाणां पा-
त्राणि वारणानि अहोमसंयुक्तत्वात् । क्षुरामृष्टपात्रा-
ण्यपि वारणानि शाखान्तरानुस्यूतमयाणि वा इत्येव-
मादि सर्वमूनीयम् । सूत्रं कात्या० श्रौ० १।१।१। क्षुरादौ
दशप्रम् । कर्मप्रदीपे च “आज्यस्याही च कर्त्तव्या
तेजसद्रव्यसमभा । महीमयी वा कर्त्तव्या सर्वास्त्रा-
ज्वाह्रतोषु च । आज्यस्याख्याः प्रमाणं तु यथाकामन्तु
कारयेत् । सुदृढामत्रणां भद्रामाज्यस्याहीं प्रचक्षते ।
तित्यगूर्धं समिक्तात्वा दृढा नातिदृढानुखी । मृत्-
मयौडम्बरी वापि चरुस्याही प्रणयते । स्वशाखोक्तः
प्रसृष्टो ह्यदधोऽकठिनः शुभः । न चातिशिथिलः
पाच्यो न चरुवारस्रस्तथा । दक्षजातीयमिच्छाई प्रमाणं
मेक्षणं भवेत् । इत्तं बाहुषष्ठ्यपमवदानक्रियाक्ष-
मम् । एवैव दर्शं यस्तत्र विशेषस्तमहं ब्रूवे । दर्शं द्र-
व्यपृथ्व्या तृतीयोऽनन्तमेक्षणम् । सूत्रबोखले पात्रं
खायते सुदृढे तथा । दृष्टाप्रमाणे भवतः शूर्पं वैश्व
वमेव च । दक्षिणं वामतो बाहुमात्राभिमुखमेव च ।
बाहुमात्राः वरिधय अजवः दृष्टव्योऽम्रणाः । त्रयो
भवन्ति शीर्षाया एवेष्टान्तु चतुर्दिशम् । प्रागपावभितः
पश्चादुदयमववा परम् । न्यसेत् परिधिमन्यत्रेदृगव्यः
स पूर्वतः” देवपूजाङ्गपात्रमानं देवीपु० उक्तं यथा
“षट् त्रिंशदङ्गुलं पात्रोत्तमं परिकीर्त्तितम् । मध्यमं
तत्त्रिभागेव हीनं अन्यसमीरितम् । वस्त्रकृत्प्रमाणान्तु
तत्पात्रं कारयेत् कश्चिद् । नानाविधित्वपाणि शौ-
चपुरीकाकतीनि च । शङ्खनीखोत्पन्नाकारपात्राणि
परिकल्पयेत् । रत्नादिरचितान् क्रयार्थं काशीनूतनस-